

[Ministeren for skatter og afgifter]

om at optælle de få hundrede tilfælde af anvendelse af § 28, der måtte være i hele landet. Hvis den proces skal gennemløbes, så når vi i hvert fald ikke at færdigbehandle dette forslag inden sommerferien, og det er måske et forslag af en tyngde, hvor det er muligt ellers at gøre det. Hr. Glistrup har en evne til at beskæftige den samlede skatteadministration med at besvare spørgsmål, og jeg forstår, at det skal også være tilfældet i denne sag.

Jeg finder det ikke uden videre indlysende, at antallet af tilfælde, hvor § 28 faktisk anvendes, er faldende, selv om reglen er kommet i mindre frisk erindring. Til gengæld har vi nogle erhverv, eksempelvis landbruget, hvor indtjeningen desværre er faldet ganske kraftigt. Derfor kan der være en ret stor gruppe, der så at sige utilsigtet i forhold til de bagvedliggende begrundelser for denne paragraf er kommet ind under den, hvor man er nødt til at anvende den. Også det råder vi altså bod på ved forhøjelsen af beløbsgrænsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af registreringsafgiften for sikkerhedsudstyr for biler.

[Af Gammelgaard (KF), Christophersen (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 70. Fremsat 30/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Spørgsmålet om afgiftsfritagelse for sikkerhedsudstyr til biler har i den senere tid meget ofte været til debat her i tinget. Jeg tror, at udviklingen på dette område i nogen grad er løbet fra den gældende ordning. Da den blev indført, var det udstyr, man gav fradrag for, ikke almindeligt i biler. Udviklingen er imidlertid gået i retning af, at det, der tidligere blev anset for ekstraudstyr, efterhånden er blevet fabriksmonteret standardudstyr i næsten alle biler. Derfor er det min opfattelse, at vi i stedet for at lappe på den gældende ordning burde erstatte fradraget med en generel afgiftsnedsættelse. Herved opnår vi en forenkling af afgiftsberegningen, som der kan være god grund til.

Jeg tror ikke, at der vil blive tale om forringet trafikikkerhed ved en sådan omlægning. Bilfabrikkerne laver jo ikke biler specielt til et lille marked som det danske, og man har ikke tidligere set eksempler på, at biler her i landet ribbes for sikkerhedsudstyr. Hvis der mod forventning skulle være udvikling i retning af en sådan forringelse af bilernes sikkerhedsudstyr på et tidspunkt, så er det jo sådan, at sikkerhedsudstyr ikke i sig selv er pålagt registreringsafgift; der svares altså ikke afgift af det udstyr, der skal sælges til den eksisterende bilpark. Den enkelte bilejer kan altså hen ad vejen supplere standardudstyret med mere sikkerhedsudstyr, uden at det koster en øre i registreringsafgift. Det er naturligvis en frivillig sag, og hvis nogle mener, at man ikke når langt nok ad frivillighedens vej, så har man jo den mulighed at gøre sikkerhedsudstyr obligatorisk. Her er vi imidlertid inde på et område, der ikke hører under skatteministeren, men under justitsministeren.

Ved behandlingen sidste år i november måned af lovforslaget om registreringsafgift viderebragte jeg til justitsministeren de ønsker, som på daværende tidspunkt fra flere sider i skatte- og afgiftsudvalget blev udtrykt om at gøre visse former for sikkerhedsudstyr obligatorisk. Jeg kan oplyse, at justitsministeren har stillet sig positiv over for at foretage en nærmere vurdering af den færdselssikkerhedsmæssige virkning af at udvide det obligatoriske sikkerhedsudstyr. Hvis en sådan procedure sættes i gang, vil brancheorganisa-